

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Jaroslavou Sádovskou jako samosoudkyní ve věci žalobce: **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zastoupen Mgr. Petrem Vaňkem, advokátem se sídlem Ostrava, Sokolská třída 936/21, proti žalované: **XXX**, IČ: **XXX**, se sídlem **XXX**, zastoupena Mgr. Pavlem Štrelečkem, advokátem se sídlem Hradec Králové, Pouchovská 1255/109B, o zaplacení **113.000,- Kč s příslušenstvím oproti vydání osobního automobilu,**

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku **113.000,- Kč s úroky z prodlení ve výši:**
- **9,25 % p.a. od 11. 2. 2009 do 30. 6. 2009,**
 - **8,50 % p.a. od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,**
 - **8,00% p.a od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,**
 - **7,75 % p.a. od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2012,**
 - **7,50 % p.a. od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012,**
 - **7,05 % p.a. od 1. 1. 2013 do 30. 6. 2013,**
 - **8,05 % p.a. od 1. 7. 2013 do 15. 9. 2016**
- a za dobu od **16. 9. 2016** do zaplacení s ročním úrokem ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla **7** a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, oproti vydání osobního automobilu **XXX**, a to vše do **15 dnů** od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení v částce **326.042,53 Kč**, a to k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Vaňka do **15 dnů** od právní moci výroku tohoto rozsudku.

III. Žalovaná je povinna zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích náklady řízení v částce 96.141,- Kč, a to do 15 dnů od právní moci výroku tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 16. 2. 2009 domáhal proti žalované zaplacení částky 113.000,- Kč s příslušenstvím oproti vrácení vozidla tov. zn. XXX (dále i jen „vozidlo“). Tvrdil, že dne 15. 1. 2009 od žalované provozující XXX koupil předmětné ojeté vozidlo za kupní cenu 273.000,- Kč, vozidlo převzal a odjel s ním. Podle ústní kupní smlouvy uhradil téhož dne žalované částku 113.000,- Kč a současně uzavřel za účelem uhrazení nesplacené části ceny vozidla smlouvu o úvěru č. XXX s věřitelem GE Money Multiservis, a.s. Po podpisu úvěrové smlouvy byl žalobci předán zápis o technickém stavu motorového vozidla, s jehož obsahem nebyl až do rozhodné chvíle seznámen. Tento obsahoval údaj o roku výroby 2003 a stavu tachometru 151.000 km a byl mu předán s tím, že se jedná o doklad, který musí podepsat, aby došlo k převodu vozidla. Poukázal na to, že v inzerátu ohledně tohoto vozidla byl uveden rok výroby i uvedení do provozu shodně rok 2003 a stav ujetých kilometrů 137.000 km s tím, že stav vozidla odpovídá stavu vozidla nového. Zkušební jízda s vozidlem byla v délce cca 3 km a žalobce řídil asi polovinu cesty.

Žalobce tvrdil, že z důvodu poruchy s doplňováním oleje nedojel s vozidlem v den uzavření kupní smlouvy ani do místa bydliště. Vozidlo ujelo zhruba 150 km, a pak muselo být odtaženo ze XXX. Během jízdy se rozsvítila kontrolka oleje vozidla, olej byl do vozidla doplněn, avšak i následně se kontrolka oleje rozsvítila a hlásila nedostatek tlaku oleje, což vedlo k odtahu vozidla do autorizovaného autoservisu. Vozidlo nijak nepoškodil. K poruše na vozidle došlo již v den prodeje, vada byla odstranitelná, ovšem žalovaná ji odmítla odstranit. Deklarovala-li bezvadný stav a provozuschopnost vozidla, nelze na žalobce přenést odpovědnost za jakoukoli škodu, která by vznikla běžným užíváním vozidla formou jízdy z autobazaru do místa bydliště. V autorizovaném servisu se žalobce dozvěděl, že stav vozidla neodpovídá stavu uvedenému žalovanou jako osobou prodávající, vozidlo je staršího roku výroby a má najeto více kilometrů. Žalobce si nechal zpracovat znalecký posudek a zjistil, že na vozidle jsou průvodní znaky, že stav tachometru neodpovídá skutečnosti a že rok výroby odpovídá roku 2002. Tyto vady vozidla jsou vadami neodstranitelnými a prodaná věc není ve shodě s kupní smlouvou. Odpovědnost osoby prodávající za rozpor s kupní smlouvou je objektivní a nelze ji vyloučit ani dohodou účastníků.

Žalobce od kupní smlouvy dne 2. 2. 2009 písemně odstoupil a požadoval do 10. 2. 2009 vrátit na kupní cenu uhrazenou částku 113.000,- Kč. Vyzval žalovanou, aby si vozidlo na převzala a informoval ji, kde se vozidlo nachází a koho lze za tím účelem kontaktovat. Žalovaná odstoupení od smlouvy neuznala a vozidlo si nevyzvedla. Vada spojená s doplňováním oleje byla nahlášena telefonicky žalované v den koupě vozidla, následného dne po koupi vozidla i v odstoupení od smlouvy. Jednalo se o závadu poruchového kódu PO 1349 v systému VVT výkonový člen (porucha olejového čidla). Tato vada se však stala vadou tzv. subjektivně neodstranitelnou, neboť ve lhůtě 30 dnů podle zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění, odstraněna nebyla. Dopisem ze dne 3. 12. 2009 žalobce znovu formálně odstoupil od kupní smlouvy pro vady nalezené znalcem. Kromě žalované částky požadoval žalobce po žalované zaplatit i zákonné úroky z prodlení ode dne 11. 2.

2009. Žalovaná se nikdy nepokusila o převzetí a odvoz vozidla, a vzdala se tak možnosti s vozidlem disponovat.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Popřela, že by žalobce nebyl řádně seznámen s technickým stavem vozidla a že by sděloval, že nemá zájem o vozidlo staršího roku výroby než 2003. Odstoupení od smlouvy žalovaná neuznala a popírala existenci neodstranitelných vad vozidla uvedených žalobcem. Posudek znalce dipl. tech. XXX nepovažovala za správný a objektivní. Poukázala na to, že žalobce kupoval použitou věc, vozidlo si před uzavřením kupní smlouvy prohlédl a absolvoval zkušební jízdu i se svým společníkem. Pokud vozidlo vykazovalo některou vadu, byl na ni žalobce upozorněn. Žalobci postačovalo, že byl ze strany žalované seznámen s rokem uvedení vozidla do provozu, kterým byl rok 2003. Nemohla údajné vady prohlédnout, protože vozidlo k ní nebylo dopraveno a nemohla je případně odstranit. Nadto se domnívala, že dochází k poškozování vozidla tak, aby bylo možné prokázat, že vady na vozidle mohly být již v den prodeje. Žalobce totiž krátce po prodeji vozidla projevil zájem o vrácení vozidla.

Pro případ, že by soud žalobě vyhověl, žalovaná v průběhu řízení dne 14. 3. 2012 navrhla proti tvrzenému nároku žalobce započítat nárok na náhradu škody v částce 113.000,- Kč s tím, že pokud má dojít k vrácení vozidla, nelze ho vracet jako nepřiměřeně opotřebované a poškozené. Měla zato, že s tachometrem vozidla bylo ze strany žalobce manipulováno. V době převzetí vozidla žalobcem bylo vozidlo pojízdné, což podle znalce nyní není, vozidlo poškodil žalobce, neboť s ním jezdil, ač vykazovalo a signalizovalo poruchu mazání motoru. Žalobce dále umožnil zásahy do vozidla neodbornou osobou v neautorizovaném servisu, umožnil jízdu znalci dipl. tech. XXX a nezajistil pravidelný odborný servis vozidla. Škoda spočívá v destrukci motoru a nutnosti výměny motoru prodaného vozidla i ve znehodnocení brzdových destiček, tlumičů, pneumatik, náprav vozidla, setrvačnicku a autobaterie. O vzniku škody na vozidle se dozvídala v průběhu řízení z tvrzení žalobce.

Započtení tvrzeného nároku žalované na náhradu škody žalobce odmítl a vznesl námitku promlčení, neboť žalovaná nárok vznesla dne 14. 3. 2012, což je po uplynutí 3 let ode dne, kdy událost popisovaná žalovanou mohla nastat. Pokud docházelo ke vzniku škody po datu 2. 2. 2009, pak to bylo v době, kdy žalobce v důsledku odstoupení od smlouvy již nebyl vlastníkem vozidla, ani s ním nenakládal.

Po provedeném řízení soud žalobě v plném rozsahu vyhověl na základě následujících skutkových zjištění:

Z inzerátu uveřejněného na internetové stránce XXX soud zjistil, že XXX nabízel k prodeji za částku 275.000,- Kč ojeté vozidlo tov. zn. XXX, vyrobené a do provozu uvedené v roce 2003, a to s tím, že stav vozidla odpovídá stavu nového vozu.

Z faktury č. 3/09, vystavené dne 15. 1. 2009 žalovanou jako dodavatelkou pro žalobce jako odběratele, s datem splatnosti dne 15. 1. 2009, soud zjistil, že byla vystavena na částku 160.000,- Kč, když z kupní ceny v částce 273.000,- Kč bylo žalobcem uhrazeno 113.000,- Kč. V obsahu faktury bylo současně uvedeno, že žalobce si vozidlo řádně prohlédl a byl seznámen s technickým stavem vozidla.

V zápisu o technickém stavu motorového vozidla – příloze ke kupní smlouvě č. XXX bylo uvedeno, že vozidlo má rok výroby 2003, stav tachometru 151.000 km, motor netěsný

s doporučenou kontrolou, avšak se stavem úměrným provoznímu stáří a zvýšenou spotřebou oleje. Zápis o technickém stavu motorového vozidla nebyl podepsán žalovanou, a žalovaná tak v řízení zpochybňovala, že by zápis vyhotovila.

Z protokolu č. 106/2009 o měření emisí vozidla se zážehovým motorem soud zjistil, že dne 15. 1. 2009 bylo u předmětného vozidla provedeno obchodní společností Autocheck s. r. o. měření emisí se závěrem, že vozidlo z hlediska měření emisí vyhovuje.

Z protokolu o technické prohlídce vozidla č. XXX se podávalo, že dne 15. 1. 2009 byla u dotčeného vozidla vykonána obchodní společností Autocheck s. r. o. prohlídka STK a vozidlo bylo shledáno bez vad a pro provoz bylo posouzeno jako způsobilé.

Z listiny nazvané „Kontrola“ se podávalo, že XXX provedl kontrolu předmětného vozidla za obchodní společnost J. P. BUSINESS s. r. o., IČ: 27516831, se sídlem Lázně Bohdaneč, L. Janáčka 556, kdy udal stav ujetých kilometrů vozidla na 152.108 km a uvedl, že kontroloval hladinu oleje (stav max.), hladinu převodovkového oleje (stav max.), hladinu vody (stav max.), hladinu brzdové kapaliny (stav vyhovuje) a klimatizaci (stav funkční). Výsledkem bylo posouzení, že vozidlo bylo bez závad.

Z protokolu o převzetí vozidla do opravy ze dne 15. 1. 2009 se podávalo, že žalobce objednal odtah vozidla u obchodní společnosti Car and Truck s. r. o., se sídlem Ostrava – Vítkovice, za smluvní cenu 4.165,- Kč, která byla žalobcem zaplacená v hotovosti, což bylo prokázáno stvrzenkou.

Z posudku znalce dipl. tech. XXX ze dne 26. 1. 2009, který zadal žalobce za účelem stanovení obvyklé ceny ojetého vozidla tov. zn. XXX a předložil soudu jako listinný důkaz, se uvádí, že na vozidle byly znalcem nalezeny průvodní znaky, podle kterých stav tachometru ve vozidle neodpovídal skutečnosti, motor ve vozidle byl s nepravidelným chodem a nedostatečným výkonem, vozidlo vykazovalo neúměrnou akceleraci a kolísavý tlak oleje a stav vozidla neodpovídal základní amortizaci. Podle znalce byl rokem výroby předmětného vozidla rok 2002, nikoli rok 2003. Znalec stanovil obvyklou cenu vozidla na částku 165.000,- Kč. Dne 26. 1. 2009 znalec vozidlem najel 10 km.

Dopisem ze dne 2. 2. 2009, který byl adresován žalované, soud zjistil, že žalobce učinil písemné odstoupení od kupní smlouvy uzavřené účastníky dne 15. 1. 2009 pod č. 09/001. Důvodem odstoupení od kupní smlouvy byla skutečnost, že žalobcem zakoupené vozidlo vykazovalo vady, kdy pro poruchu spojenou s doplňováním oleje nemohl žalobce s vozidlem dojet v den koupě z autobazaru ani do místa bydliště a musel zajistit odtah vozidla ze XXX do autorizovaného servisu. V tomto autoservisu bylo vozidlo předáno k opravám, avšak před provedením oprav bylo žalobci v servisu naznačeno, že stav vozidla neodpovídá žalovanou deklarovanému stavu a stav tachometru není v souladu se skutečností.

Ze znaleckého posudku soudem ustanoveného znalce Ing. Romana Janečka z oboru ekonomika – odvětví ceny a odhady motorových vozidel a z oboru strojírenství – odvětví všeobecné strojírenství, specializace autoopravárenství, ze dne 1. 12. 2009, se podává, že obvyklá cena předmětného vozidla v České republice v době prodeje, tedy k datu 15. 1. 2009, se pohybovala okolo částky 221.000,- Kč včetně DPH ve vztahu k vozidlu v odpovídajícím provozuschopném stavu. Osobní motorové vozidlo tov. zn. XXX, které bylo prodáno žalovanou žalobci, však vykazovalo podle znalce i jiné vady, než které byly popsány v zápise

o technickém stavu motorového vozidla. Ve vozidle byl motor se závažnou vadou s povahou enormního opotřebení klikového hřídele, ojnic a válců, což nebyl stav odpovídající stavu úměrnému provoznímu stáří vozidla. I chladicí soustava motoru vozidla byla v havarijním stavu, což bylo poruchou vylučující použití vozidla. Deklarovaná netěsnost chladicího systému je mimoto z provozního hlediska nepřipustná.

K zápisu o technickém stavu vozidla znalec Ing. Roman Janečko dále konstatoval, že tento byl formulován s účelem vyloučit jakoukoli následnou reklamaci předmětu prodeje, neboť zápis obecně vyjmenovával veškeré obvyklé závady na ojetých vozidlech. Mnoho autobazarem deklarovaných závad (např. díry ve výfuku, hlučná rozvodovka) naopak znalec na vozidle nenalezl. Podle zprávy autoservisu Car and Truck s. r. o. bylo nutno po zakoupení vozidla doplnit do vozidla cca 3 až 4 litry motorového oleje. Vzhledem ke stavu opotřebení válců znalec předpokládal masivní únik maziva do spalovacího prostoru, což je možno zkoumat pouze provozem, který není možný pro havarijní stav motoru. Se zřetelem k faktu, že vozidlo od prodeje, kdy tachometr vykazoval stav 151.000 km, ujelo maximálně 1.500 km, neboť konečný stav tachometru byl 152.439 km, znalec dovodil, že závady na vozidle existovaly již před prodejem vozidla žalobci. Znalec dále poznamenal, že v době prohlídky vozidla dne 26. 10. 2009 nebyl chybový kód PO 1349 v systému VVT výkonový člen jako porucha olejového čidla diagnostikován, a to ani na záznamu řídicí jednotky, mimo jiné proto, že záznam se pravděpodobně vymazal po dlouhodobém odpojení řídicí jednotky od zdroje. Nadměrné opotřebení brzd vozidla znalec nezjistil.

Znalec zároveň uvedl, že vozidlo v rámci poslední prohlídky v servisu Toyota dne 7. 8. 2008 vykazovalo na tachometru stav 148.386 km. S ohledem na to, že vozidlo bylo prodáno dne 15. 1. 2009, existuje podle znalce nezdokumentované období 5 měsíců, kdy po část tohoto období nebylo vozidlo běžným způsobem provozováno, protože stálo v autobazaru jako zboží. Ujetí cca 1.600 km s vozidlem za stavu tachometru 151.000 km v den prodeje vozidla znalec pokládá za nedeformovanou realitu. Z technického pohledu nebylo možno zjistit přesný počet najetých kilometrů vozidla, neboť nadměrné opotřebení motoru vozidla vylučovalo endoskopickou analýzu.

Znalec Ing. Roman Janečko se vyslovil i k posudku znalce XXX Uvedl, že úkolem tohoto znalce bylo stanovit obvyklou cenu vozidla, a proto se nezabýval všemi technickými nuancemi. Stav motoru znalec XXX popsal jako nevyhovující, nadměrně opotřeбенý a neodpovídající počtu najetých kilometrů vozidla. Danou úvahu znalec Ing. Roman Janečko považoval v zásadě za správnou, protože symptomy poruchy motoru skutečně odpovídaly vyššímu počtu ujetých kilometrů. Znalec Ing. Roman Janečko závěrem konstatoval, že cena požadovaná osobou prodávající nebyla adekvátní. Kdyby byly řádně uvedeny všechny technické skutečnosti, mohla by být podle znalce maximální realizovaná prodejní cenou vozidla částka 179.900,- Kč včetně DPH. Znalec současně vyložil, že pokud by byl v době prodeje olej ve vozidle doplněn na předepsané množství a se stanovenou kvalitou, pak tvrzení, že poškození vozidla vzniklo a bylo iniciováno až po prodeji vozidla žalobci, tedy v rámci ujetí posledních 500 až 1.500 km, lze považovat za extrémně nepravděpodobné.

Z listiny datované dnem 31. 1. 2011 a nazvané jako „Vyjádření k servisní historii vozu XXX,“ se podávalo, že na předmětném vozidle tov. zn. XXX byl v roce 2009 vykonán jediný servis u autorizovaného partnera Toyoty, obchodní společnosti TREND CAR a. s., se sídlem Šenov u Nového Jičína. Tento servis byl realizován dne 20. 1. 2009, kdy byla na vozidle

provedena diagnostika pro nalezení poruchového kódu v řídicí jednotce, a to závada v systému VVT.

Svědék XXX vypověděl, že byl zaměstnancem žalované a žalobci prodával předmětné vozidlo tov. zn. XXX. Žalobce byl cizincem z XXX, vozidlo si prohlédl s kamarádem – překladatelem. Stav oleje ve vozidle byl zcela dostatečný. Vozidlo prodával žalobci asi 5 hodin, zkušební jízda s vozidlem byla v délce 5,7 až 10 km a trvala cca 10 minut, kdy první cestu vozidlo řídil svědek a cestu zpátky do autobazaru řídil vozidlo žalobce. Během zkušební jízdy žádná kontrolka ve vozidle nesvítla. Vozidlo nevykazovalo technické problémy nebo nestandardní zvuky. Pokud byl svědkovi předložen inzerát uveřejněný na internetu k prodeji vozidla, svědek uvedl, že popis inzerátu byl odpovídající prodanému vozidlu, fotografie však nikoli. V rozhodné době se ovšem v autobazaru žalované nacházelo pouze jedno vozidlo tov. zn. XXX.

Svědék XXX – bývalý manžel žalované vypověděl, že žalobce se svým kamarádem provedl kompletní a pečlivou prohlídku vozidla a vozidlo poté zakoupil. U prohlídky vozidla byl přítomen zaměstnanec autobazaru XXX. Vozidlo nevykazovalo žádné technické problémy, bylo dovezeno z Lucemburska, a to se servisní knížkou s kontrolami autorizovaných servisů. V autobazaru se kontrolovaly základní věci na vozidle, jako například chladicí a brzdová kapalina. Během kontroly byl olej ve vozidle v normě, jinak by byl doplněn. V rámci uvedení počtu najetých kilometrů autobazar vycházel ze stavu tachometru vozidla. Po koupi dovezeného vozidla koncem roku 2008 svědek s daným vozidlem i po jiných dealerech najel cca 20 až 30 km, a pak jel svědek s vozidlem na STK v Pardubicích 35 až 40 km v den prodeje žalobci. Vozidlo bylo podle svědka bez vad, žádná kontrolka ve vozidle nesvítla a vozidlo bylo v udržovaném stavu. Pár dní po prodeji vozidla kontaktovala autobazar manželka žalobce s tím, že autobazar bude osloven automechanikem XXX za účelem vrácení vozidla, neboť stav najetých kilometrů na tachometru vozidla byl mechanicky upraven, ve vozidle se rozsvítla kontrolka oleje a vozidlo bylo v neudržovaném a k užívání nezpůsobilém stavu.

Svědék XXX uvedl, že mu volala manželka žalobce, že žalobce se nachází u XXX a má problémy s vozidlem. Když se telefonicky spojil s žalobcem bylo mu sděleno, že žalobci se v zakoupeném vozidle rozsvítla kontrolka, proto doplnil do vozidla olej a následně zajistil odtah vozidla ze XXX. Před nastartováním vozidla v autoservisu zjistil, že ve vozidle není skoro žádný olej. Ve vozidle se nacházelo pouze cca 1,5 litru, max. 2 litry oleje. Do vozidla proto dolil zhruba 3 litry oleje. Po nastartování vozidla byl nepravidelný chod motoru a z výfuku vozidla se kouřilo. Motor proto vypnul a nechal vozidlo odtáhnout do autoservisu Toyoty, kde bylo oznámeno, že vozidlo má podstatnou poruchu a že to vypadá na čerpadlo nebo tlakový ventil. Závada byla určena kódem, který si nevybavil. Mimo toho, že doplnil do vozidla olej a vypustil vodu, na vozidle neprovedl žádné jiné úkony a úpravy.

Svědék XXX ve své výpovědi uvedl, že s žalobcem jsou přátelé, vyučoval ho anglický jazyk, neboť je cizinec a česky mnoho nerozumí. Byl proto s žalobcem, když kupoval vozidlo. V autobazaru si vůz prohlédli, vykonali zkušební jízdu v délce 5 až 6 km, kdy polovinu cesty řídil vozidlo zaměstnanec autobazaru a polovinu cesty žalobce, na vozidle nezjistili žádné závady. Žalobce jen sám upozornil na opotřebovaný interiér vozidla. Za jízdy z autobazaru ve směru na Opavu po zakoupení vozidla svědek zpozoroval, že se ve vozidle rozsvítla kontrolka oleje. Stav oleje ve vozidle s žalobcem zjistili pomocí měřky, podle které ve vozidle nebyl skoro žádný olej. Až do uvedené doby jelo vozidlo dobře. Za jízdy zastavili

2x na benzinové pumpě Shell a dolili do vozidla vždy asi 1 litr plnosyntetického oleje. Vzhledem k tomu, že se kontrolka oleje znovu rozsvítila, zavolali pro odtah vozidla XXX, u kterého se v autoservisu vozidlo odstavilo. V autobazaru nebyli s žalobcem upozorněni na žádné výrazné problémy daného vozidla. Stav tachometru vozidla odpovídal obsahu servisní knížky. V autobazaru nebyl žalobcem ani svědkem zkontrolován olej ve vozidle, ač motorová část vozidla byla otevřena.

Soud v řízení důkaz výsledkem svědka XXX zopakoval, kdy označený svědek vypověděl, že podle uveřejněného internetového inzerátu, který je obsahem spisu, kontaktovali s XXX. Zakoupené vozidlo dne 15. 1. 2009 během cesty z autobazaru řídil žalobce, a pak před Mohelnicí si žalobce se svědkem vyměnil řízení vozidla, kdy žalobce nasedl do vozidla řízeného předtím svědkem, kterým se v daný den dopravovali do autobazaru. Když se ve vozidle rozsvítila červená kontrolka nedostatku tlaku oleje, svědek s vozidlem dojel cca 150 m k benzinové pumpě, kde zastavil a s žalobcem po kontrole hladiny oleje ve vozidle, která byla hluboko pod spodní ryskou, doplnili do vozidla cca 0,8 litru až 1 litr oleje. Potom svědek pokračoval v cestě s vozidlem 30 až 40 minut, a následně se před Šternberkem znovu rozsvítila červená kontrolka nedostatku tlaku oleje. Svědek vozidlo ihned zastavil a došel pěšky pro 1 litr oleje, který pak s žalobcem do vozidla doplnil. Před dalším rozsvícením kontrolky nedostatku tlaku oleje ve vozidle ve Šternberku ujel svědek s vozidlem již jen krátkou vzdálenost, cca 2 až 3 km. Tehdy svědek s žalobcem zakoupené vozidlo odstavili a zavolali manželce žalobce, která nejprve sama kontaktovala Josefa Kmínka z odtahové služby.

Svědka XXX vypověděl, že kontroloval stav vozidla, a to i provozních kapalin. Pokud by zjistil, že ve vozidle je málo oleje nebo že olej nemá řádnou čistotu, zapsal by to do protokolu a vyřešil by to.

Soud neprovedl důkaz opětovným výsledkem svědka XXX a svědka XXX, ani důkaz ohledáním vozidla a znaleckým posudkem k určení částky škody na vozidle, neboť tyto důkazy shledal nadbytečnými vzhledem k tomu, že všechny podstatné skutečnosti byly v tomto řízení provedenými důkazy dostatečně prokázány.

Okresní soud na tomto skutkovém podkladě rozhodl již dne 18. 7. 2012, odvolací soud však jeho rozhodnutí zrušil. Konstatoval, že vada vozidla spatřovaná žalobcem v uvedení jiného roku výroby než 2003 nebyla vzhledem k okolnostem případu natolik podstatnou vadou, aby zakládala důvod pro odstoupení žalobce od kupní smlouvy. Vozidlo bylo vyrobeno v září roku 2002, do provozu bylo uvedeno v únoru roku 2003, jednalo se tedy o rozdíl 5 měsíců, kdy vozidlo v zásadě nebylo v provozu. Žalobce si mimoto v rámci uzavírání kupní smlouvy nevymínil rok výroby 2003 jako podstatnou vlastnost vozidla. Technickými vadami vozidla se soud prvního stupně do podrobností nezabýval, protože vada jiného roku výroby byla podle jeho názoru dostatečná k tomu, aby bylo žalobě vyhověno. Soudem byl za relevantní vadu vozidla toliko označen podstatný rozdíl žalovanou deklarovaného stavu ujetých kilometrů a skutečného stavu najetých kilometrů vozidla, který však soud dále nespecifikoval. Tato vada vozidla tvrzená žalobcem nebyla podle odvolacího soudu řádně prokázána.

Okresní soud, vázán právním názorem a pokyny odvolacího soudu, věc posuzoval v dalším řízení na podkladě doplněného dokazování a po zvážení všech relevantních skutečností plynoucích z odvolacího řízení a z rozsudku odvolacího soudu. Hodnotil, zda

účastníci řízení unesli břemeno tvrzení a břemeno důkazní prizmatem hmotněprávní stránky případu, tedy zejména zda žalobce prokázal existenci zásadních technických vad zakoupeného vozidla, které existovaly v den převzetí vozidla. Soud shledal, že žalobce břemeno tvrzení i důkazní břemeno unesl a nárok na vrácení částky 113.000,- Kč prokázal.

Soud k tomu provedl další dokazování:

Ze znaleckého posudku znalce Bc. Daniela Pýchy, který ve smyslu § 127a o. s. ř. vykazoval povahu znaleckého posudku a který zadala žalovaná za účelem stanovení technického stavu vozidla tov. zn. XXX ke dni 15. 1. 2009, kdy bylo vozidlo prodáno žalobci, se podávalo, že nspecifikovaná vada spočívající v doplňování oleje se ke dni prodeje na vozidle nevyskytovala a motor vozidla byl i v době prohlídky dne 26. 10. 2009 schopen provozu. Znalec konstatoval, že technický stav vozidla jako celku lze hodnotit jako běžný průměr s výskytem běžných lehkých závad plynoucích z předchozího provozu vozidla s průměrným počtem ujetých kilometrů. Výroky uvedené ve znaleckém posudku dipl. tech. XXX a XXX k technickému stavu vozidla byly podle znalce Bc. Daniela Pýchy v rozporu s protokolem o prohlídce z STK i výroky svědků a nového majitele. Podle tohoto znalce nebylo technicky možné, aby se technický stav vozidla po ujetí 253 km a 8 dnech tak prudce zhoršil. Znalec mimoto poukázal na to, že v mezidobí s vozidlem z neznámého titulu manipuloval XXX. Posuzoval i rozdíl v tvrzených a ujetých kilometrech vozidla, kdy uvedl, že vozidlo muselo rozdíl v kilometrech fyzicky ujet a pravděpodobně ani nebylo odtaženo.

Z revizního znaleckého soudem ustanoveného znaleckého ústavu ADET s. r. o., z oboru doprava, ekonomika a strojírenství, za který posudek zpracoval Ing. Petr Mikulášek a oponoval Ing. František Kropáč, Ph.D., soud zjistil, že znalecký ústav hodnotil údaj o stavu ukazatele najetých kilometrů vozidla tov. zn. XXX ke dni 7. 8. 2008 na 148.386 km jako věrohodný, a naopak údaj o stavu najetých kilometrů vozidla ke dni 14. 1. 2009 v XXX posoudil jako nevěrohodný, neboť do dalšího dne 15. 1. 2009 by vozidlo muselo najet cca 14.000 kilometrů. Údaj o datu provedení kontroly dne 15. 1. 2009 vyhodnotil znalecký ústav s ohledem na výpověď svědka XXX, který vozidlo kontroloval až po otevření autobazaru, který má otevírací dobu od 8:00 hodin, jako nevěrohodný, protože vozidlo bylo dne 15. 1. 2009 i na měření emisí a STK, kam ho v ranních hodinách dovezl XXX. Údaj o provedení kontroly vozidla a stavu kilometrů naopak znalecký ústav posoudil jako věrohodný, neboť kontrola provedena byla, ale jiného data. Podle znaleckého ústavu mohlo předmětné vozidlo z XXX do XXX urazit vzdálenost cca 160 km. Dále zjistil, že oproti stavu ujetých kilometrů vozidla v době odstavení vozidla u XXXI stav ujetých kilometrů vozidla ke dni 26. 1. 2009, kdy ho prohlédl znalec dipl. tech. XXX, rozdílný minimálně o 58 kilometrů. Tento rozdíl v kilometrech muselo vozidlo fyzicky ujet. Přesné vzdálenosti ujeté během zkušebních jízd s vozidlem a místo odstavení vozidla s poruchou mazání však ze spisu neplynou. Pro uvedenou vzdálenost v rozsahu minimálně 58 kilometrů tak není v obsahu spisu podle znaleckého ústavu jednoznačné vysvětlení. Znalecký ústav proto ani nevyloučil, že by žalobce s vozidlem v den koupě pokračoval až do XXX, a že by tedy vozidlo nebylo ze XXX odtaženo. Znalecký ústav pak neshledal závady na brzdách automobilu.

Dále v posudku konstatoval, že optimální stav oleje v motoru vozidla tov. zn. XXX podle měřky oleje by obecně mohl být cca 4,3 litru. Stav oleje podle rysek na měrce oleje je technicky přípustný v rozmezí cca 3,5 až 4,5 litru oleje. Hladina oleje, kdy se rozsvítí kontrolka na přístrojové desce, není podle dokumentace vozidla tov. zn. XXX stanovena. Podle konzultace s techniky Toyoty se kontrolka rozsvítí v době, kdy čerpadlo nenasává

dostatečné množství oleje k mazání motoru vozidla. Stav oleje v motoru vozidla kontroloval mechanik XXX. Od kontroly do předání vozidla vozidlo ujelo cca 104 kilometrů. Kontrola však musela být provedena jiný den než 15. 1. 2009.

Podle závěru znaleckého ústavu musí být mezi základními znalostmi majitele vozidla informace o způsobilosti vozidla k provozu na komunikacích, kam spadají kontrolní úkony před jízdou v podobě kontroly množství brzdové kapaliny, chladicí kapaliny a oleje v motoru. V případě prodeje – koupě vozidla znalecký ústav vyslovil názor, že by bylo vhodné, aby kupující od prodávajícího věděl, v jakém intervalu musí být uvedené náplně zkontrolovány, popřípadě vyměněny. Skutečnost, že motor vozidla vykazoval závady v mazání a že v motoru nebyl ke dni prodeje vozidla stav oleje v souladu s návodem, znalecký ústav v tomto posudku nevyloučil, ani nepotvrdil. Uvedl, že k tomuto posouzení by musela být provedena demontáž a zpětná montáž motoru, případně oprava. Soud proto uložil znaleckému ústavu vypracování dalšího revizního znaleckého posudku formou demontáže a zpětné montáže motoru vozidla, ovšem bez opravy, která by byla pro strany sporu nákladná.

Z tohoto revizního znaleckého posudku ze dne 26. 8. 2015 soud zjistil, že v autorizovaném servise Toyota ve Zlíně byla provedena demontáž a následná zpětná montáž motoru předmětného vozidla tov. zn. XXX. Znalecký ústav shledal, že motor vozidla byl ke dni prodeje, tedy k datu 15. 1. 2009, poškozen, resp. vydržen z důvodu nedostatečného mazání pro nedostatek oleje v motoru. Pro skutečnost, že vozidlo nevykazovalo dostatečné mazání motoru, svědčil i výpis dat z řídicí jednotky motoru, kdy podle podkladů ve spise byla zaznamenána závada nesprávné funkce VVT (kód PO 1349) časování ventilů. Nedostatek oleje v motoru vozidla způsobil, že provozováním motoru řádově desítky kilometrů před odstavením vozidla došlo postupně k poškození kluzných ložisek na klikové hřídeli. Zvýšený průtok oleje ve spodní části motoru vozidla vyvolal snížení tlaku v horní části motoru, v hlavě válců, což se projevilo omezením mazání ložisek v uložení vačkových hřídelí. Nedostatečné mazání se s největší pravděpodobností projevilo v úseku do cca 50 km před odstavením vozidla. Znalecký ústav na motoru vozidla nezjistil netěsnosti, které by vedly k úniku oleje na povrch motoru nebo do interních částí motoru. Protože znalecký ústav neshledal stopy úniku ani nadměrného spalování oleje vozidla, vyslovil jako technicky odůvodněný názor, že během jízdy s předmětným vozidlem dne 15. 1. 2009 z Autobazaru XXX do místa odstavení vozidla v okolí XXX byl olej v motoru vozidla pod úrovní minimálního množství oleje, tedy v rozsahu pod spodní ryskou měrky oleje. V rámci jízdy vozidla v prostoru s výraznými změnami sklonu vozovky docházelo k pohybu oleje v olejové vaně, a tím v krátkých časových intervalech ke klesání hladiny oleje pod úroveň sacího koše olejového čerpadla. V daných časových intervalech se postupně omezovalo nasávání oleje olejovým čerpadlem, což vedlo k poškození kluzných ložisek klikové hřídele. Snížení tlaku oleje se projevilo aktivací snímače tlaku v hlavě motoru a rozsvícením kontrolky nedostatku tlaku oleje na přístrojové desce.

Znalecký ústav dále doplnil, že pokud byl na vozidle znečištěn a poškozen olejový filtr, nebyl tento filtr pravděpodobně měněn v obvyklých intervalech. Stav mazací soustavy se proto postupně zhoršoval a vytvářely se karbonové usazeniny. V době provozu vozidla před datem prodeje 15. 1. 2009 s velmi vysokou pravděpodobností nebyla výměně oleje a olejového filtru vozidla věnována pozornost podle obecně známých zásad a pokynů výrobce. Doplnění cca 1 až 2 litrů oleje do vozidla u benzinových pump ze strany žalobce v oblasti kopce u XXX by bylo možno akceptovat za předpokladu, že olej byl doplněn až po přidření motoru. Pokud by nenastala taková varianta, žalobce by do motoru žádný olej nemohl doplnit, pokud XXX vypustil z motoru 1,5 až 2 litry oleje, který však není k dispozici.

Svědka XXX by pak z vozidla musel vypustit 3,5 až 4 litry oleje. I vzhledem k počtu ujetých kilometrů do dne prodeje vozidla, kdy bylo pracovníky autobazaru ujet s vozidlem cca 98 km, nemohl být stav oleje ve vozidle ke dni prohlídky vozidla XXX, pokud by kontroloval hladinu oleje přímo před prodejem vozidla, maximální, avšak byl podle znaleckého ústavu naopak minimální, tedy pod spodní ryskou. V závěru konstatoval, že znečištění mazací soustavy v důsledku nalezeného karbonu na ynitních částech motoru vzniklo již v době, kdy bylo předmětné vozidlo provozováno mimo Českou republiku.

Z protokolu o výsledku znalce Ing. Petra Mikuláška zastupujícího znalecký ústav ADET s. r. o., soud zjistil, že vozidlo tov. zn. Toyota není vybaveno kontrolkou hladiny oleje, avšak pouze červenou kontrolkou změny tlaku oleje, která znamená nutnost odstavení vozidla. Signalizace pomocí červené kontrolky je varováním před možným poškozením motoru. Tato kontrolka se však ani za stavu nedostatku oleje v motoru vozidla nemusela rozsvítit již v době, kdy vozidlo bylo dne 15. 1. 2009 prodáváno v autobazaru. Pokud by množství oleje nebylo pod minimální úrovní, ovšem například v úrovni mezi ryskami měřky oleje, nebyl by důvod k tomu, aby se motor vozidla zadřel a aby se ztratil tlak v mazání motoru. Kdyby ve vozidle nebyl žádný olej, nemohlo by vozidlo bez oleje a bez rozsvícení červené kontrolky ujet 229 km. Na otázku žalované, zda by vozidlo s 1 litrem oleje mohlo bez rozsvícení červené kontrolky ujet 150 km, znalec odpověděl, že nelze vyslovit jednoznačný názor, neboť na takovou situaci má dopad i profil vozovky. Pokud by byl do vozidla doplněn žalobcem a XXX olej v rozsahu cca 2 litry, tak by XXX v autoservisu, kam bylo vozidlo odtaženo, musel vypustit více než 1,5 až 2 litry oleje a navíc by z uvedeného množství oleje musel být minimálně 1 litr oleje spotřebován na krátkém úseku. Znalec v rámci výpovědi uvedl, že v posudku vycházel z prohlídky motoru vozidla a závěry pouze porovnával s tvrzeními žalobce a svědka XXX, které jsou obsaženy ve spise. Zdůraznil vyloučení možnosti provedení kontroly hladiny oleje svědkem XXX ke dni prodeje vozidla 15. 1. 2009. Žalovaná k výpovědi znalce mj. podotkla, že znalec nijak nezhodnotil věrohodnost výpovědí svědků strany žalobce, avšak konstatoval nevěrohodnost údajů uvedených svědkem Jakubem Panchártem, který pracoval v rámci dílny vedle autobazaru žalované. Znalec s touto námitkou žalované nesouhlasil, kdy uvedl, že vycházel vždy z technického posouzení a celého obsahu spisu.

Podle ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, účinný od 1. 1. 2014, je nutno věc posuzovat podle dosavadních právních předpisů, tedy podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, účinný do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“).

Podle § 588 obč. zák., z kupní smlouvy vznikne prodávajícímu povinnost předmět koupě kupujícímu odevzdat a kupujícímu povinnost předmět koupě převzít a zaplatit za něj prodávajícímu dohodnutou cenu.

Podle § 597 odst. 2 obč. zák. má kupující právo odstoupit od smlouvy i tehdy, jestliže jej prodávající ujistil, že věc má určité vlastnosti, zejména vlastnosti kupujícím vyjádřené, anebo že nemá žádné vady, a toto ujištění se ukáže nepravdivým.

Podle § 616 odst. 1, odst. 2 věty první a třetí, odst. 3 a odst. 4 obč. zák. prodávající odpovídá kupujícímu za to, že prodávaná věc je při převzetí kupujícím ve shodě s kupní smlouvou, zejména, že je bez vad. Nestanoví-li tento zákon jinak, shodou s kupní smlouvou podle odstavce 1 se dále rozumí, že prodávaná věc má jakost a užitné vlastnosti smlouvou požadované, prodávajícím, výrobcem nebo jeho zástupcem popisované, nebo na základě jimi prováděné reklamy očekávané, popřípadě jakost a užitné vlastnosti pro věc takového druhu

obvyklé, že odpovídá požadavkům právních předpisů, je v tomu odpovídajícím množství, míře nebo hmotnosti, a odpovídá účelu, který prodávající pro použití věci uvádí nebo pro který se věc obvykle používá. Připouští-li to povaha věci, má kupující právo, aby byla věc před ním překontrolována nebo aby její činnost mu byla předvedena. V případě, že věc při převzetí kupujícím není ve shodě s kupní smlouvou (dále i jen "rozpor s kupní smlouvou"), má kupující právo na to, aby prodávající bezplatně a bez zbytečného odkladu věc uvedl do stavu odpovídajícího kupní smlouvě, a to podle požadavku kupujícího buď výměnou věci, nebo její opravou; není-li takový postup možný, může kupující požadovat přiměřenou slevu z ceny věci nebo od smlouvy odstoupit. To neplatí, pokud kupující před převzetím věci o rozporu s kupní smlouvou věděl nebo rozpor s kupní smlouvou sám způsobil. Rozpor s kupní smlouvou, který se projeví během šesti měsíců ode dne převzetí věci, se považuje za rozpor existující již při jejím převzetí, pokud to neodporuje povaze věci nebo pokud se neprokáže opak.

Podle § 619 odst. 3 obč. zák. jde-li o věci použité, neodpovídá prodávající za vady odpovídající míře používání nebo opotřebení, které měla věc při převzetí kupujícím.

Podle § 457 obč. zák., je-li smlouva neplatná nebo byla-li zrušena, je každý z účastníků povinen vrátit druhému vše, co podle ní dostal.

Podle § 48 odst. 2 obč. zák. se odstoupením od smlouvy smlouva od počátku ruší, není-li právním předpisem stanoveno nebo účastníky dohodnuto jinak.

Podle § 100 odst. 1 obč. zák. se právo promlčí, pokud nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§ 101 až § 110 obč. zák.). K promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat.

Podle § 106 odst. 1 a odst. 2 obč. zák. se právo na náhradu škody promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za tři roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za deset let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

Po provedeném dokazování a hodnocení důkazů jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a na základě shora citovaných zákonných ustanovení dospěl soud k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobce dne 15. 1. 2009 sjednal s žalovanou ústní formou spotřebitelskou kupní smlouvu podle § 588 obč. zák. Smlouva byla uzavřena v XXX a předmětem prodeje bylo osobní motorové vozidlo XXX za kupní cenu 273.000,- Kč. Téhož dne byla žalobcem z kupní ceny vozidla uhrazena žalované v hotovosti částka 113.000,- Kč. Na doplacení kupní ceny žalobce uzavřel smlouvu o úvěru. Po podpisu úvěrové smlouvy mu byl předán zápis o technickém stavu motorového vozidla, který obsahoval údaj o roku výroby 2003, stavu tachometru 151.000 km a motoru vozidla ve stavu úměrném provoznímu stáří. Byl předán s tím, že se jedná o doklad, který musí žalobce podepsat, aby došlo k převodu vozidla. O pravosti zápisu o technickém stavu motorového vozidla soud nepochyboval, i když žalovaná ho sporovala s ohledem na nedostatek podpisu tohoto zápisu ze strany autobazaru. Žalovaná však ohledně tohoto zápisu během řízení měnila svá skutková tvrzení a svědecky bylo potvrzeno, že takový zápis se obvykle osobám kupujícím předával až po uzavření úvěrové smlouvy, jak tomu bylo i v posuzovaném případě.

Žalobce je cizincem, špatně rozumí česky. Z tohoto důvodu v autobazaru přítomen i jeho kamarád – svědek XXX, který s žalobcem vozidlo před zakoupením prohlédl, byť nikoli ve všech aspektech. V inzerátu k prodeji vozidla, u kterého bylo sporné, zda zobrazoval přímo prodané vozidlo, avšak na základě kterého se žalobce do autobazaru dostavil, byl uveden rok výroby i uvedení do provozu vozidla shodně na rok 2003 a stav ujetých kilometrů na 137.000 km s tím, že stav vozidla odpovídá stavu vozidla nového a motor vozidla se nachází ve stavu úměrném provoznímu opotřebení a má zvýšenou spotřebu oleje. Podle výpovědi svědka XXX bylo v období zakoupení vozidla v autobazaru žalobcem pouze jedno motorové vozidlo tov. zn. XXX.

S vozidlem byla před prodejem dne 15. 1. 2009 vykonána zkušební jízda. Soud má v rozporu s tvrzením žalované za prokázáno, že zkušební jízda s předmětným motorovým vozidlem byla v délce cca 3 až 5 km a žalobce řídil polovinu cesty, což bylo potvrzeno tvrzením žalobce i výpovědí svědka XXX jako bývalého zaměstnance autobazaru a svědka XXX jako kamaráda žalobce. Během zkušební jízdy s vozidlem podle žalobce i označených svědků žádná kontrolka nedostatku tlaku oleje ve vozidle nesvítla. Vozidlo přímo před prodejem dne 15. 1. 2009 podle žalobce a svědků nevykazovalo zjevné technické problémy nebo nestandardní zvuky.

Žalobce si spolu s XXX vozidlo před zakoupením prohlédl. Nebylo prokázáno, že by se žalobce podíval i na hladinu oleje ve vozidle před koupí. V tomto ohledu není dostatečná výpověď svědka XXX, který uvedl, že si žalobce prohlédl na vozidle vše, včetně stavu oleje, neboť svědek vyjmenoval všechny zásadní znaky, které se obvykle na vozidlech kontrolují s tím, že tyto byly zkontrolovány i žalobcem. Výpověď svědka XXX je mimoto v daném směru rozporná se znaleckým dokazováním znalce Ing. Romana Janečka a znaleckého ústavu ADET s. r. o.

Za jízdy z autobazaru do místa bydliště žalobce v XXX se projevila vada s charakterem poruchy motoru pro nedostatek oleje v předmětném vozidle. Podle znaleckého ústavu ADET s. r. o. nebylo možno jednoznačně znalecky stanovit, po kolika kilometrech se mohla daná závada ve vozidle projevit rozsvícením kontrolky nedostatku tlaku oleje. Podle výpovědi znalce Ing. Petra Mikuláška mohlo vozidlo ujet i 150 km, než se vada vozidla tímto způsobem ukázala. Žalobce byl podle svých tvrzení nucen ve XXX po ujetí zhruba 150 km až 160 km z autobazaru nechat motorové vozidlo odtáhnout do Opavy odtahovou službou – autoservisem Car nad Truck s. r. o., jak bylo potvrzeno listinou o provedení objednávky odtahu vozidla ze XXX a výpověďmi svědků – XXX, XXX jako osoby zastupující odtahovou službu tak i stvrzenkou o zaplacení za odtah.

Žalobce dne 2.2.2009 odstoupil od předmětné kupní smlouvy ze dne 15.1.2009, a to pro neodstranitelné vady na vozidle, mimo jiné i pro vadu s povahou poruchy spojené s nedoplněním oleje do vozidla. Vyzval žalovanou k vrácení částky 113.000,- Kč, kterou uhradil na kupní cenu vozidla, a k vyzvednutí vozidla s uvedením adresy, na které se vozidlo nachází. Z uvedeného je patrné, že žalobce odstoupil od smlouvy pro zásadní vady vozidla s velmi krátkým časovým odstupem od samotného zakoupení vozidla, ke kterému došlo dne 15.1.2009.

Protože vozidlo vykazovalo v den prodeje 15.1.2009 ze strany žalované vady, které byly charakteru rozporu s kupní smlouvou, byl projev vůle žalobce o odstoupení od kupní smlouvy o prodeji vozidla z tohoto data platným právním úkonem. Odstoupením od smlouvy

byla kupní smlouva od počátku zrušena podle § 48 odst. 2 obč. zák. Pokud je smlouva zrušena, jsou smluvní strany ve smyslu § 457 obč. zák. povinny k vzájemnému vrácení všeho, co podle smlouvy dostaly. Jedná se o závazek z titulu bezdůvodného obohacení získaného plněním z právního důvodu, který odpadl, jak stanoví § 451 odst. 1, odst. 2 obč. zák. Žalobce je tak povinen vrátit žalované předmět koupě – motorové vozidlo a žalovaná je povinna vrátit žalobci uhrazenou část kupní ceny – 113.000,- Kč.

K účinku odstoupení od kupní smlouvy uzavřené dne 15.1.2009 došlo nejpozději dne 6. 2.2009, kdy se žalovaná k odstoupení vyjadřovala. Toto odstoupení, kterým byla kupní smlouva zrušena a ke kterému došlo před uplynutím jednoho měsíce od zakoupení vozidla, považoval soud za platný právní úkon. K odstoupení došlo pro neodstranitelné vady, a to pro vadu spojenou se zadřeným motorem a zásadním nedostatkem oleje v motoru vozidla, který způsobil další poškození vozidla, nebo na dalším poškození vozidla vykazoval značný podíl. Prodané vozidlo tedy nebylo v souladu s kupní smlouvou. Nebylo deklarováno, že by kupní cena prodaného vozidla byla prodávající – žalovanou snížena s ohledem na tyto nalezené vady, neboť dané vady nebyly žalovanou žalobci prokazatelně nijak oznámeny. Ode dne 6. 2. 2009 již žalobce nebyl vlastníkem vozidla, byla jím žalovaná, která s vozidlem mohla nakládat a přesvědčit se o stavu vozidla, nebo ho odvézt zpátky do místa podnikání. Žalovaná věděla, kde se vozidlo nachází a koho za tím účelem kontaktovat, to však neučinila.

Skutečnost uvedení rozdílného roku výroby vozidla v rámci zápisu o technickém stavu motorového vozidla a v uveřejněném inzerátu na internetu, byla vzhledem k okolnostem případu posouzena jako nevýznamná s odkazem na rozsudek odvolacího soudu v dané věci, když od skutečného termínu výroby vozidla v září 2002 a uvedením do provozu v roce 2003 nevykazoval značný časový odstup. Žalobce proto nebyl touto nesprávnou informací zkrácen na svých právech jako kupující.

Co do namítaného rozporu počtu ujetých kilometrů na tachometru vozidla se skutečným stavem soud konstatuje, že tato vada nebyla nade vší pochybnost žalobcem prokázána. Počet najetých kilometrů na tachometru vozidla byl podle inzerátu k prodeji na 137.000 km, před zakoupením byl na 152.108 km podle kontroly provedené XXX a podle protokolu o provedení technické prohlídky u STK byl stav tachometru vozidla na 152.186 km. Mechanická změna stavu najetých kilometrů daného vozidla na tachometru, která by neodpovídala skutečnému rozsahu ujetých kilometrů s vozidlem, nebyla v řízení prokázána. I podle znaleckého posudku znalce Ing. Romana Janečka a znaleckého ústavu ADET s. r. o. byla s ohledem na stav vozidla – pro nadměrné opotřebení motoru vozidla vyloučena endoskopická analýza, která by zaručovala vysoce pravděpodobný výsledek úmyslné změny stavu tachometru ve vozidle.

Okresní soud se proto dále zabýval jinými vadami, které byly žalobcem žalované vytknuty ve smyslu rozporu s kupní smlouvou podle § 616 obč. zák., a to jednak únikem oleje, nedostatkem oleje ve vozidle, vadami motoru a enormním opotřebením klikového hřídele, ojnic a válců.

Žalobce byl zkrácen na právech kupujícího i tím, že mu bylo předmětné vozidlo prodáno v částce vysoce přesahující obvyklou kupní cenu a se zásadními technickými vadami. Znalec dipl. tech. XXX stanovil obvyklou cenu vozidla ke dni 15. 1. 2009 s ohledem na vady na částku 165.000,- Kč a znalec Ing. Roman Janečko určil obvyklou cenu vozidla ke dni prodeje žalobci částkou 221.000,- Kč pro vozidlo v provozuschopném stavu a částkou

179.900,- Kč včetně DPH pro vozidlo s technickými vadami, jaké vykazovalo žalobcem od žalované zakoupené vozidlo. Znalecký ústav ADET s. r. o. pak obvyklou cenu vozidla nestanovoval. Soud má proto za to, že stanovená kupní cena vozidla v částce 273.000,- Kč přesahovala obvyklou cenu vozidla minimálně v rozsahu desítek tisíc Kč.

Znalecký ústav ADET s. r. o., který vypracoval revizní znalecký posudek, konstatoval, že motor žalobcem zakoupeného vozidla byl poškozen z důvodu nedostatečného mazání pro nedostatek oleje v motoru, což způsobilo vydření motoru. K danému závěru znalecký ústav dospěl i s ohledem na výpis dat z řídicí jednotky motoru, kdy podle podkladů ve spise byla zaznamenána závada nesprávné funkce VVT (kód PO 1349), výkonový člen. Listinou ze dne 31. 1. 2011 bylo prokázáno, že na předmětném vozidle tov. zn. XXX byl dne 20. 1. 2009 vykonán servis u autorizovaného partnera Toyoty, obchodní společnosti TREND CAR a. s., kdy byla na vozidle provedena diagnostika pro nalezení poruchového kódu v řídicí jednotce, a to závada v systému VVT. Z listiny datované dnem 4. 2. 2011 soud zjistil, že VVT je systémem variabilního časování sacích ventilů motoru vozidla, který zabezpečuje výkon motoru za všech provozních podmínek.

Podle znaleckého ústavu byla hladina oleje v motoru vozidla ke dni 15. 1. 2009, kdy bylo prodáno žalobci, v rozporu s technickým návodem k tomuto vozidlu, neboť se nacházela pod spodní ryskou. Taková hladina oleje ve vozidle mohla prokazatelně vyvolat, a také vyvolala, poruchu na vozidle spojenou se závažnou poruchou motoru. Znalecký ústav v posudku konstatoval, že optimální stav oleje v motoru vozidla tov. zn. XXX podle měřky oleje je cca 4,3 litru. Stav oleje podle rysek na měřce oleje je technicky přípustný v rozmezí cca 3,5 až 4,5 litru oleje.

Ač nelze usuzovat na jednoznačný závěr, že by žalobce se svým kamarádem – svědkem XXX nejeli s vozidlem až do Opavy i přes rozsvícení červené kontrolky nedostatku tlaku oleje, byla porucha motoru vozidla způsobena nedostatkem oleje, který v autobazaru nebyl před odjezdem kupujícího dne 15. 1. 2009 do vozidla doplněn. Znaleckým dokazováním bylo prokázáno, že olej do motoru vozidla nijak neunikal a vozidlo nevykazovalo nadměrné spalování oleje, ovšem stav oleje ve vozidle byl ke dni prodeje vozidla tak nedostatečný, že v rámci trasy na delší vzdálenost (XXX) ohrožoval vozidlo vznikem škody. Nutno podotknout, že v předmětném vozidle musela být za jízdy žalobce nebo svědka XXX rozsvícena pouze červená kontrolka nedostatku tlaku oleje, neboť kontrolka hladiny oleje nebyla součástí přístrojové desky vozidla tov. zn. XXX. Podle znaleckého ústavu ADET s. r. o., který byl v rámci podání znaleckého posudku i znalecké výpovědi zastoupen znalcem Ing. Petrem Mikuláškem, se však červená kontrolka nedostatku tlaku oleje mohla rozsvítit až po mnoha kilometrech, které byly s vozidlem najety. Nemusela se rozsvítit ani v autobazaru, ani během zkušební jízdy žalobce s vozidlem před koupí, ani například v prvních 150 kilometrech jízdy z autobazaru. Rozsah ujetých kilometrů před rozsvícením kontrolky nelze podle znalce jednoznačně stanovit, protože daný stav je závislý mimo jiné na konstrukci vozovky. Znalecký ústav však vyslovil názor, že nedostatečné mazání vozidla se s největší pravděpodobností projevilo na vozidle v úseku do cca 50 km před odstavením vozidla.

Znalecké posudky znalce Ing. Romana Janečka i posudek znaleckého ústavu ADET s. r. o. soud v relevantních bodech nepovažoval za nesprávné nebo nedostačující, když znalec Ing. Roman Janečko i znalecký ústav znalecké závěry odůvodnili a uvedli, jak k nim dospěli. Pochybnosti o znaleckých závěrech nevzbudila u soudu ani skutečnost, že ohledání vozidla

provedl znalec i znalecký ústav bez přítomnosti obou účastníků. Znalec Ing. Roman Janečko i znalecký ústav byl soudem vybrán s ohledem na svou specializaci a se zřetelem k tomu, aby v řízení nevznikaly vyšší náklady spočívající v tom, že by znalec z jiného konce republiky musel cestovat za účelem ohledání vozidla do XXX.

Protože byl již ke dni 15. 1. 2009, kdy bylo vozidlo žalobci prodáno, motor vozidla poškozen nedostatečným mazáním, jak stanovil v posudku znalec Ing. Roman Janečko i znalecký ústav ADET s. r. o., nese prodávající podle § 616 odst. 1 obč. zák. odpovědnost za označenou a zásadní vadu vozidla, která znamená rozpor s kupní smlouvou. Nelze souhlasit se závěry posudku znalce Bc. Daniela Pýchy o tom, že nedostatek oleje ve vozidle nebyl a že nezpůsobil poruchu motoru vozidla v den prodeje, neboť byly překonány revizním znaleckým posudkem znaleckého ústavu ADET s. r. o., který potvrdil zásadní závěry posudku znalce Ing. Romana Janečka. Rozpor s kupní smlouvou se projevil přímo v den prodeje vozidla, tedy dne 15. 1. 2009.

Shodou s kupní smlouvou podle § 616 odst. 2 obč. zák. by byl stav, kdyby žalobci prodané vozidlo vykazovalo jakost a užitné vlastnosti smlouvou požadované, prodávajícím popisované, nebo podle uveřejněného internetového inzerátu očekávané, anebo minimálně jakost a vlastnosti pro věc takového druhu obvyklé, a kdyby vozidlo odpovídalo účelu používání věci, kterým je u motorového vozidla bezpečná a způsobilá jízda i na delší vzdálenosti. Hladinu oleje ve vozidle byla žalovaná – prodávající i v den prodeje povinna zkontrolovat. Žalovaná se pokusila prokázat, že se tak stalo, avšak tvrzení žalované zakládající se na obsahu zápisu o provedení kontroly ze strany XXX bylo vyvráceno znaleckými důkazy. Provedení kontroly stavu oleje jinou osobou rovněž nebylo prokázáno. Osoba prodávající však před zakoupením vozidla žalobcem musela zkontrolovat dostatek oleje ve vozidle, aby dostála povinnosti, že prodané vozidlo je v souladu s kupní smlouvou, a že je tak způsobilé k užívání. Vozidlo s nedostatkem oleje, který byl před koupí vozidla pod spodní rýskou, způsobilost k užívání nemělo. Zásadní nedostatek oleje ve vozidle v den prodeje vozidla potvrdil ve výpovědi i svědek XXX za autoservis Car and Truck s. r. o., který uvedl, že kontrolou hladiny oleje ve vozidle v rámci prohlídky měrkou nezjistil v motoru vozidla žádný olej. Také podle závěru znalce Ing. Romana Janečka a znaleckého ústavu ADET s. r. o. stav vozidla v době prodeje ze strany žalované žalobci nedovoloval řádné používání vozidla. Znaleckým dokazováním bylo prokázáno, že vozidlo v den prodeje žalobci nebylo provozuschopné s ohledem na to, že vykazovalo více vad, a to zadření motoru způsobené nedostatečným mazáním, nedostatek oleje a poškození klikového hřídele. Nadměrné opotřebení brzd vozidla nebylo znalecky prokázáno. Vozidlo však bylo v autobazaru žalované popsáno jako vozidlo odpovídající stavu nového vozidla a s motorem způsobilým k provozu. Předmětné vozidlo bylo jediným vozidlem tohoto typu v nabídce autobazaru provozovaného žalovanou, jak uvedl svědek XXX – bývalý zaměstnanec autobazaru, a proto bylo vyloučeno, aby žalobci bylo nabízeno jiné vozidlo, než které bylo autobazarem inzerováno.

Prodávající byla minimálně povinna o stavu oleje v motoru vozidla žalobce jako kupujícího řádně informovat, aby mu bylo známo, v jakém stavu vozidlo zakupuje. Prodávající věděla, že kupující – žalobce s vozidlem pojedě až do XXX, a pokud by byla zjistila stav oleje ve vozidle pod minimální hladinou, byla povinna olej doplnit či na nutnost doplnění žalobce alespoň upozornit. Dostatek oleje v motorovém vozidle je mimoto pro provoz vozidla zásadní, jinak vozidlu hrozí závažná porucha, která v posuzovaném případě nastala. Prodávající v uveřejněném inzerátu k prodeji vozidla popsala motorové vozidlo jako

věc způsobilou k řádnému užívání, u které je motor ve stavu odpovídajícím opotřebení úměrnému podle doby provozování vozidla a která má zvýšenou spotřebu oleje.

Prodávající osoba by u ojetého vozidla nemohla podle § 619 odst. 3 obč. zák. odpovídat za vady, které by odpovídaly rozsahu provozování a opotřebení vozidla a které vozidlo vykazovalo v den převzetí ze strany kupujícího. Nedostatek oleje v motoru vozidla, zadření motoru způsobené nedostatečným mazáním a omezení nasávání oleje olejovým čerpadlem, vedoucí k poškození kluzných ložisek klikové hřídele, však nebyly vadami, které by odpovídaly inzerátu žalované a informacím uvedeným žalobci v rámci prodeje o popisu opotřebení vozidla, ani vadami, které by odpovídaly deklarovanému rozsahu provozování ojetého vozidla. Takové vady nebyly uvedeny ani v zápisu o technickém stavu motorového vozidla. Nedostatek oleje ve vozidle mimoto opotřebením vozidla není, protože se jedná o jinou vadu, která byla způsobena řádným neprovedením kontroly hladiny oleje v motoru před zakoupením vozidla, ke které byla povinna žalovaná jako prodávající. I znalecký ústav ADET s. r. o. v prvním revizním znaleckém posudku konstatoval, že pod základní znalosti majitele vozidla spadá informace o způsobilosti vozidla k provozu na komunikacích, kam se řadí kontrolní úkony před jízdou v podobě kontroly množství brzdové kapaliny, chladicí kapaliny a oleje v motoru. V případě prodeje vozidla je i podle názoru soudu nezbytné, aby kupující od prodávajícího věděl, v jakém intervalu musí být stav kapalin ve vozidle, tedy i oleje zkontrolován, případně vyměněn. Kupní smlouva uzavřená účastníky řízení byla smlouvou spotřebitelskou a je nutno sledovat ochranu kupujícího před nevědomostí o zásadních vadách vozidla, které existovaly v den prodeje vozidla, v zájmu ochrany kupujícího jako spotřebitele a slabší strany smluvního závazku. Kontrolu oleje však žalovaná v den prodeje vozidla prokazatelně neprovedla, jak konstatoval v posudku znalecký ústav ADET s. r. o.

Vozidlo bylo co do hladiny oleje, vody a chladicí kapaliny zkontrolováno svědkem XXX, který pracoval v rámci dílny vedle autobazaru žalované. O uvedené skutečnosti soud nemá pochybnosti, avšak z pohledu dalšího dokazování je vyloučeno, aby kontrola vozidla byla v tomto směru vykonána v den prodeje vozidla 15. 1. 2009. Svědek XXX uvedl, že vozidlo prohlédl po začátku otevírací doby autobazaru. Z posudku znaleckého ústavu ADET s. r. o. se však podávalo, že kontrola XXX nemohla být provedena v ranních hodinách dne 15. 1. 2009, neboť ve shodný den bylo vozidlo podrobeno kontrole na STK z jiných hledisek, jak bylo potvrzeno výpovědí svědka XXX, který v autobazaru působil. Svědek XXX v zápisu o kontrole vozidla, který byl v řízení předložen k důkazu, uvedl stav oleje jako maximální. Taková hladina oleje ve vozidle v den prodeje vozidla žalobci je ovšem naprosto vyloučena se zřetelem k provedenému znaleckému dokazování. Znalecký ústav ve druhém revizním znaleckém posudku, který provedl po demontáži a následné zpětné montáži motoru vozidla, vyslovil jednoznačné znalecké závěry stran nedostatku oleje ve vozidle v den prodeje vozidla dne 15. 1. 2009, tedy bezprostředně před zakoupením vozidla ze strany žalobce.

Není relevantní, že nebylo bez pochybností prokázáno, že by žalobce se svým kamarádem – svědkem XXX, kterým bylo vozidlo řízeno po značnou část cesty z autobazaru v XXX, do motoru vozidla dolil zakoupený olej v rozsahu 2 litrů v návaznosti na rozsvícení červené kontrolky nedostatku tlaku oleje ve vozidle. Svědek XXX vypověděl, že zakoupil do vozidla cca 1,8 až 2 litry oleje, které do vozidla dolil. Takové tvrzení je však jak podle názoru žalované, tak podle závěru znaleckého ústavu ADET s. r. o. v rozporu s výpovědí svědka XXX, který jednal za odtahovou službu Car and Truck s. r. o. a který konstatoval, že z vozidla vypustil olej cca v rozsahu 1,5, max. 2 litry. Podle znaleckého ústavu by však za stavu dolití

oleje do vozidla v rozsahu 2 litrů musel svědek XXX z vozidla vypustit 3,5 až 4 litry oleje. Ač byl v řízení předložen důkaz o tom, že vozidlo bylo autoservisem XXX podle objednávky žalobce odtaženo ze XXX, tato skutečnost není zcela prokázána s ohledem na to, že podle znaleckého ústavu je co do rozsahu ujetých kilometrů vozidla neprokazatelný rozdíl ujetých 58 km, což by zhruba odpovídalo tomu, že by žalobce s vozidlem cestoval do XXX, a dále není prokazatelná skutečnost, že by žalobce se svým kamarádem do vozidla dolili olej v rozsahu, který uvedli. Znalecký ústav ADET s. r. o. však v posudku současně uznal možnost, že doplnění 1 až 2 litrů oleje do vozidla u benzinových pump ze strany žalobce v oblasti kopce u XXX by bylo možno akceptovat za předpokladu, pokud byl olej doplněn až po přidření motoru.

Bylo tedy jednoznačně prokázáno, že před odjezdem žalobce se zakoupeným vozidlem z autobazaru vykazovalo vozidlo stav oleje hluboko pod dolní ryskou, neboť takový závěr plyne jak z posudku znalce Ing. Romana Janečka, tak z druhého revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu ADET s. r. o. Žalovaná naopak neprokázala, že by žalobce jel s vozidlem dne 15. 1. 2009 až do XXX i přes rozsvícení červené kontrolky nedostatku tlaku oleje. Posledně uvedená okolnost však nemá vliv na posouzení předmětu řízení, kterým je nárok z titulu odpovědnosti žalované – prodávající za vady vozidla, resp. za rozpor s kupní smlouvou, avšak dopadala by pouze na případný nárok na náhradu škody, který uplatnila žalovaná proti žalobci formou započtení jako obrany proti návrhu ve smyslu § 98 o. s. ř.

Obrana proti návrhu v podobě uplatněného nároku na náhradu škody proti žalobci v částce 113.000,- Kč nebyla soudem posouzena jako důvodná již s ohledem na vznesenou námitku promlčení tohoto nároku ze strany žalobce. Tento nárok žalovaná uplatnila u soudu dne 14. 3. 2012. Událost, během které měla vzniknout žalovanou tvrzená škoda, nastala dne 15. 1. 2009, kdy žalobce během jízdy zjistil problémy se zakoupeným vozidlem, a dále dne 26. 1. 2009, kdy byla provedena jízda dip. tech. XXX. O problémech s automobilem žalovanou také ihned informoval. Mezi daty, kdy mohla údajná škoda vzniknout a kdy byla náhrada dané škody u soudu uplatněna, však uplynulo více jak 3 roky. Aby se soud nárokem žalované dále zabýval, bylo potřeba, aby byl uplatněn u soudu nejpozději do 15. 1. 2012, popř. do 26. 1. 2012. Žalobce vznesl námitku promlčení důvodně, proto soud údajnou škodu na vozidle způsobenou podle názoru žalované žalobcem více nehodnotil, neboť objektivní promlčecí lhůta pro právo na náhradu škody marně uplynula po třech letech od uvedených dat.

Soud vzhledem k okolnostem případu nemá za to, že by se u případného nároku žalované na náhradu škody jednalo o úmyslnou škodu způsobenou žalobcem. I kdyby však z tohoto pohledu mohla být brána v potaz desetiletá objektivní promlčecí lhůta podle § 106 odst. 2 obč. zák., je nutno podotknout, že návrh žalované nelze posuzovat jako způsobitou obranu proti návrhu žalobce i z jiného důvodu. Žalovaná totiž neuplatnila svou případnou pohledávku k započtení v souladu s § 98 o. s. ř., neboť je nutno namítat částku, v jaké žalované vznikla škoda, a zřetelně uplatnit takovou pohledávku k započtení, což se však v posuzované věci, kde zůstalo u pouhého konstatování škody ve shodném rozsahu, v jakém nárok po žalované uplatnil žalobce, nestalo (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. 28 Cdo 2623/2009).

Nebylo dále nijak prokázáno obecné a nekonkrétní tvrzení žalované, že žalobce způsobil vady na vozidle úmyslným způsobem, aby nemusel splácet úvěr. Je navíc velmi nepravděpodobné, že by žalobce jen pár hodin po zakoupení vozidla za domluvenou kupní

cenu pojal úmysl k poškození zakoupeného vozidla, když na koupi vozidla trval, podmínky převodu s žalovanou dojednal a jel s vozidlem na velkou vzdálenost z autobazaru v XXX. Žalovaná ani neprokázala, že by žalobce znečistil olej, když ani nebylo patrné, jakým způsobem by se tak mohlo stát.

Ze všech shora uvedených důvodů tedy soud podle § 457 obč. zák. ve spojení s § 616 odst. 1 a 2 obč. zák. a § 48 odst. 2 obč. zák. uložil ve výroku I. rozsudku žalované povinnost zaplatit žalobci částku 113.000,- Kč a žalobci povinnost vydat žalované osobní motorové vozidlo tov. zn. XXX.

Protože je žalovaná s vrácením žalobcem zaplacené části kupní ceny v částce 113.000,- Kč v prodlení, byla soudem uznána povinnou zaplatit žalobci i úroky z prodlení. Jejich výše plyne s ohledem na počátek prodlení žalované z ustanovení § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění platném v době vzniku prodlení.

Podle § 517 odst. 1 obč. zák., dlužník, který svůj dluh řádně a včas nesplní, je v prodlení. Podle § 517 odst. 2 obč. zák., jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, když výši úroků z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podle § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění změn provedených nařízením vlády č. 163/2005 Sb., kterým se stanoví výše úroku z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Žalobce požadoval po žalované v odstoupení od smlouvy částku 113.000,- Kč uhradit do 10. 2. 2009, a protože se tak nestalo, dostala se žalovaná s úhradou dané částky následujícím dnem do prodlení. Soud proto ve výroku rozsudku uvedl vždy příslušnou výši úroků, která se měnila dle výše repo sazby stanovované ČNB v kalendářním pololetí. Za dobu ode dne 16. 9. 2016, tedy po vyhlášení rozsudku až do zaplacení budou roční úroky z prodlení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení bude odpovídat v procentech součtu čísla 7 a výše repo sazby České národní banky, platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí.

O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovanou bylo ve výroku II. rozsudku rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. vzhledem k úspěchu ve věci tak, že žalobci byla proti žalované přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 326.042,53 Kč. Náklady řízení byly tvořeny:

- Odměnou advokáta žalobce za 34 úkonů právní služby celkem v částce 191.080,- Kč (34 x 5.620,- Kč), určenou podle § 7 bodu 5. ve spojení s § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v platném znění, když za účast u soudních jednání dne 13.8.2010, 19.1.2011 a 15.1.2016 se jednalo vždy o 2x započaté dvě hodiny.
- Paušální náhradou hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v částce 10.200,- Kč (34 x 300,- Kč).

- Daní z přidané hodnoty ve výši 21 % z odměny advokáta a paušální náhrady v částce 42.268,80 Kč.
- Náhradou cestovních výdajů v celkové částce 38.297,30 Kč, kdy spolu s 21% daní z přidané hodnoty náhrada cestovního činí částku 46.339,73 Kč.

Za období roku 2009 patří žalobci náhrada cestovního za cestu z Ostravy do Pardubic a zpět dne 19. 8. 2009 v rozsahu 490 km osobním automobilem tov. zn. XXX v částce 3.338,44 Kč.

Za období roku 2010 patří žalobci náhrada cestovního za 2 cesty z Ostravy do Pardubic a zpět dne 14. 5. 2010 a dne 13. 8. 2010 v rozsahu 980 km nákladním skříňovým automobilem tov. zn. XXX ve výši 5.581,28 Kč.

Za období roku 2011 patří žalobci náhrada cestovního rovněž za 2 cesty z Ostravy do Pardubic a zpět dne 19. 1. 2011 a dne 1. 6. 2011 v rozsahu 980 km, a to nákladním skříňovým automobilem tov. zn. XXX ve výši 5.618,14 Kč.

Za období roku 2012 náhrada cestovního za 2 cesty z Ostravy do Pardubic a zpět dne 14. 3. 2012 a dne 18. 7. 2012 v rozsahu 980 km nákladním skříňovým automobilem tov. zn. XXX v částce 5.870,38 Kč.

Za období roku 2013 náleží žalobci náhrada cestovního za 2 cesty z Ostravy do Pardubic a zpět dne 4. 4. 2013 a dne 18. 9. 2013 celkem v rozsahu 980 km, a to za první cestu nákladním skříňovým automobilem tov. zn. XXX, a za druhou cestu osobním automobilem tov. zn. XXX ve výši 6.031,90 Kč.

Za období roku 2015 náleží žalobci náhrada cestovního za cestu z Ostravy do Pardubic a zpět dne 2. 4. 2015 celkem v rozsahu 490 km, a to osobním automobilem tov. zn. XXX ve výši 3.121,98 Kč.

Za období roku 2016 patří žalobci náhrada cestovního za 2 cesty z Ostravy do Pardubic a zpět dne 7. 4. 2016 a dne 7. 9. 2016 celkem v rozsahu 980 km, a to osobním automobilem tov. zn. XXX ve výši 5.863,34 Kč.

Náhrada cestovního žalobci náleží i za účast u výslechu znalce, resp. osoby pověřené jednat za znalecký ústav ADET s. r. o., provedeného Okresním soudem v Hodoníně jako dožádaným soudem dne 15. 1. 2016, a to osobním automobilem tov. zn. XXX ve výši 2.871,84 Kč.

- Náhrada za promeškaný čas v souvislosti s poskytnutím právních služeb podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu v místě, které nebylo sídlem nebo bydlištěm advokáta, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět činí částku 100,- Kč za každou i jen započatou půlhodinu. Za 12 cest z Ostravy do Pardubic a zpět v rozsahu 144 započatých půlhodin (12 x 12) činí částku 14.400,- Kč a za 1 cestu z Ostravy do Hodonína a zpět v rozsahu 10 započatých půlhodin částku 1.000,- Kč. Spolu s daní z přidané hodnoty ve výši 21 % činí částku 18.634,- Kč.
- Náklady řízení žalobce byly tvořeny i soudním poplatkem v částce 4.520,- Kč

a zálohou na náklady dokazování, která byla žalobcem složena během řízení v celkové 13.000,- Kč (3.000,- Kč a 10.000,- Kč).

Na žádné mimořádné okolnosti případu, pro které by soud ve smyslu § 150 o.s.ř. nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení v plné výši, nebylo usuzováno. Soud proto uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení v částce 326.042,53 Kč k rukám advokáta žalobce podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. byla žalované dále uložena povinnost nahradit státu náklady řízení, které platil. Celkové náklady státu za znalecké posudky a proplacené svědečné činily 114.141,- Kč. Zálohy na náklady dokazování byly složeny ve výši 18.000,- Kč (žalovaná složila zálohu v částkách 3.000,- Kč a 2.000,- Kč, žalobce v částkách 3.000,- Kč a 10.000,- Kč). Zbývá tak uhradit na nákladech řízení částku 96.141,- Kč, vzhledem k neúspěchu, byla tato povinnost uložena žalované. Žalobcem složenou zálohu soud zohlednil v nákladovém výroku II. rozsudku.

Lhůtu splatnosti plnění soud stanovil na 15 dní od právní moci každého výroku rozsudku podle § 160 odst. 1 o. s. ř., když s ohledem na rozsah povinnosti shledal důvody pro stanovení delší lhůty.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, písemně, dvojmo, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.
Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí - exekuci.

V Pardubicích dne 15. září 2016

Mgr. Jaroslava Sádovská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Radka Brauchli